

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

XXI. évfolyam 7. szám - 2012. április 11.

Emlékeztető az Iskolatanács 2012. március 27-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
DolceVita	–	Fincza Erika
ZÓNA	–	–
JOKER	Füstös Viktor	Kerekes Mónika
CarpediM	–	Tóth Krisztina
L-ME	–	–
NOVA	Ruzsa Rania	Ruzsa Ágota
Déjà vu	Takáts Márton	–
HaRibó	–	Szántó Katalin
MannA	Hahn Zsófia	–
Fibonacci	Renner Tímea	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
CLASS	Macudzinski Elza	–
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	Csendes Márk	–
ADSL	–	–
Színe-JáVa	–	Farkas Éva
TiBor	–	–
Tanerők	Diósi Alojzia, Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	
Vendég	Gáti Emese	

Napirendi pontok:

1. Az Egészségnap állása – beszámoló
2. Az IT érdekképviseleti szerepe – kérdések
3. Referencia intézménnyé válásunk – ismertetés
4. Egyebek

1. Információk az Egészségnap szervezésének pillanatnyi állapotáról

Ibolya összefoglalta a március 29-i Egészségnap létrejöttének történetét. Nem hagyta szó nélkül, hogy a kezdeti lelkesedés alábbhagyott, és amikor valódi munkára, szervezésre került a sor, megfogytak a közreműködők csapata. Mindenképpen köszönet illeti Holly Tündét, Kerekes Mónikát, Kocsis Anikót, Ruzsa Ágotát és Tóth Krisztinát, akik végig kitartottak a programsorozat létrejöttének megvalósításában. A délelőtti és a fa-

kulturális mozgásos programok is összeálltak – hála Gáti Emese, Fincza Erika és a szakértők PoliSokK osztály fáradhatatlan erőfeszítéseinek.

Mivel a maroknyi szervező csapat magára maradt, nem lesz folytatása ennek a hagyományteremtő céllal alakult programnak.

Végül Ibolya azzal a körkérdéssel zárta a napirendet, hogy az IT-képviselők továbbítják-e az üléseken elhangzó kéréseket, kérdéseket, programajánlókat. Fontos ugyanis, hogy minél több iskolapolgár értesüljön a felvetésekről.

3. Lulu összefoglalta „A Politechnikum mint a közoktatás megújításának alternatívája, referenciája” TÁMOP-3.1.7-11/1-2011-0011 pályázat részleteit.

2007-ben még a korábbi kormányzat kezdeményezte egy olyan nagy volumenű pályázat kiírását, amely Magyarországon régiók szerint szervezné az iskolák modernizációját, továbbképzését, együttműködését. Végül 2011-ben írták ki a Társadalmi Megújulás Operatív Program – Referencia-intézmények országos hálózatának kialakítása és felkészítése című pályázatot, melyet iskolánk elnyert. Már évek óta tartottak ennek a projektnek az előmunkálatai. Az előminősítés során a Politechnikum bizonyította, hogy megfelel a követelményeknek: sajátos pedagógiai programmal rendelkezik, kompetencia alapú oktatás jellemzi, a gazdasági kultúra mint műveltségterület része a kerettantervnek, és felsőfokú gyakorlóhelyé vált az iskola. Kilenc „Jó gyakorlattal” gazdagította a <http://kosar.educatio.hu> választékát, és a Közép-Magyarországi Régióban minősített iskola lett. További feladataink: októberig módszertani továbbképzésekben vesznek részt a tantestület tagjai elsősorban a differenciálás és a mentorképzés terén, valamint még idén be kell nyújtanunk engedélyeztetésre az új NAT alapján átdolgozandó szakmai-pedagógiai programunkat.

Az elnyert referencia-intézményi státusz – mely öt évre szól – feltételezi a folyamatos fejlesztőmunkát, a konstans innovációt. Ruzsa Ágota javasolta egy munkanélkülieknek szóló finn vállalkozói képzési modell tanulmányozását, esetlen átvételét.

2. Az utolsó napirendi pont az Iskolatanács érdekképviseleti szerepét vetette föl.

A hozzászólások azt bizonyították, hogy sokkal általánosabban kell megfogalmazni a kérdést.

Egy javaslat szerint a következő ülés témája az legyen: Hogyan működik az IT? Miért csak elvéve jelennek meg a diákok az üléseken? Mi az oka a passzivitásuknak?

A diák képviselők elmondták, hogy többször próbálkoztak beszámolókkal, kérdések felvetésével, de teljes érdektelenségbe ütköztek. Sokszor maguk is úgy látják, hogy az IT-n történetek nem közvetlenül érinti őket, nem látják értelmét a közbeszólásnak és a közvetítésnek sem.

A szülői képviselők közül néhányan ugyanezt állapították meg, az elküldött emlékeztetőkre az egyetlen – ritka – reakció a köszönet. Néhány szülőt zavar, hogy nem tudja kikérni a többiek véleményét egy-egy döntés előtt. Minthogy az IT közvetlen választott testület, tagjai ennek a felelősségében maguk döntenek a felmerülő kérdésekben.

Felvetődött az érdekképviselet konkrét megfogalmazásának lehetősége az IT működési leírásában, amely talán nagyobb súlyt adna ennek a szerepnek.

A beszélgetés során felbukkantak olyan kérdések, mint a dolgozatok időben történő ki-javítása vagy egyes szaktárgyakban a csoportok megváltoztatásának lehetősége. Ezek a kérdések vajon mennyiben kerülhetnek és tartoznak az IT kompetenciájába?

Legközelebb április 24-én találkozunk. A következő találkozás levezetését két tizenket-tedikes diák (Macudzinski Elza és Csendes Márk) vállalta – középpontba helyezve a diákokat érdeklő kérdéseket. Akkor többek között az IT-díjakról is szó lesz.

Budapest, 2012. április 3.

Hartmann Ibolya és Jakab Judit, jegyzők

Helyesbítés

Deuringer Fanni (CarpediM) színjeles félévi bizonyítványa ellenére ki-maradt az előző Poligráf-szám tanulmányi Toplistájából. A jó ég tudja, hogy történhetett ez. Mindenesetre sajnálom.

Lajter Judit (Szöcske)

Iskolabíróági határozatok

Időpont: 2012. 03. 06.

Bírók: Spilák Klára szülő, Danku Márton diák, Regős Pál tanár

Igazolatlan mulasztások

Panaszolt: egy tizenharmadikos tanuló

Panaszos: az egyik osztályfőnök

Résztevők: panaszos, panaszolt, a panaszolt édesanyja

Előzmények: A panaszoltat osztályfőnöke panaszolta be, mivel igazolatlan hiányzásainak és késéseinek száma kiugróan magas. A tanulónak már volt idén ezen ügyekkel kapcsolatos szerződése, de a szerződés időtartama alatt is újabb igazolatlan órák halmozódtak fel. A diákra egyébként a szaktanároktól is érkezett panasz, hogy az órákon alig dolgozik, a munka alól rendszeresen kivonja magát.

Tárgyalás: Az Iskolabíróóság ismertetette a panaszt. Az osztályfőnök elmondása szerint panaszoltnak 71 igazolatlan órája gyűlt össze. A mulasztásokról az igazolások nem vagy csak késve jutnak el hozzá. Ami az órai hozzáállást illeti, a tanuló több tanárától érkezett olyan visszajelzés, hogy az órákon passzívan, demonstratívan ellenáll, nem dolgozik, beszélget. Konkrét órai konfliktusról is beszámoltak.

A panaszolt beszámolójából kiderült, hogy nem lógni szokott, de az igazolásokra az idei évben valóban a kelletténél kisebb hangsúlyt fektettek otthon, ennek oka részben a rossz kommunikáció. Órai részvételével kapcsolatban elmondta, hogy viselkedésében semmilyen szándékosság nincs, egyszerűen ha fáradt, akkor ezen nem tud felülemelkedni, és erőt venni magán, hogy a tőle elvárható szinten dolgozzon. Az osztályfőnök megerősítette, hogy többet vár tőle; húzóembernek tartja.

Határozat:

1. Az Iskolabíróóság döntése szerint a panaszolt fegyelmi fokozatot nem kap.
2. A határozat kézhezvételétől egyetlen igazolatlan hiányzása sem lehet, ellenkező esetben újabb tárgyalás következik.
3. Április 5-ig valamelyik osztályidőn egy általa választott matematikai témakörből játékos-vetélkedős ismétlő foglalkozást kell tartania az osztálynak. Erről az Iskolabíróóságnak írásos beszámolót kell benyújtania, melynek határideje április 9-e.

Indoklás: Az Iskolabíróóság méltányolta, hogy az órai konfliktus megoldására a diák az elvárható lépéseket a tárgyalástól függetlenül már korábban megtette.

Megjegyzés: Az Iskolabíróóság javasolja az osztályfőnöknek, hogy a korábbi, határidőn túli igazolásokat a panaszolt esetében fogadja el. Emellett reményét fejezi ki, hogy a tanuló számára a tárgyaláson hasznos visszajelzések hangzottak el arról, hogy szándékai, illetve viselkedésének külső megítélése között milyen különbségek létezhetnek.

Órai magatartás

Panaszolt: egy kilencedikes tanuló

Panaszos: egy szaktanár

Résztevők: Panaszos, panaszolt, a panaszolt édesanyja, az egyik osztályfőnök

Előzmények: a panaszoltat egyik szaktanára panaszolta be órai magatartása miatt. A panasz megemlíti, hogy a tanuló órai magatartása folyamatosan problémákat okoz, és meglehetősen sok időt elvesz az órákból. Többször előfordult, hogy az órákra késve, melegszendvicsel a kezében érkezett. A késések néhány perctől egészen 40 percig terjednek. Az órai munkában rengeteg gondot okoz, hogy a diák

szinte minden alkalommal magyarul szó-
lal meg az angolórán. A probléma mögött
a szaktanár véleménye szerint nem kizá-
rólóg nyelvi nehézségek állnak. A lemara-
dások és hiányosságok mellett sokszor in-
kább belső motiváció híján szabotálja a
munkát. Jellemző rá, hogy folyamatosan
hárít, nem tudja, hol tartanak, késve nyit-
ja ki a könyvét, füzetét, többszöri rászólás
után kezd csak neki egy adott feladatnak.
A panaszt többször tett szóbeli ígéretet
arra, hogy változtat az órai munkához való
hozzaállásán, de ezeket egy-két napnál
hosszabb ideig nem volt képes betartani.
Tárgyalás: Az Iskolabíróóság ismertette a
panaszt. A panaszos beszámolt arról, hogy
az elmúlt hetekben a probléma nem eny-
hült; egészen friss történetek támasztot-
ták alá a rendszeres óramegzavarásokat és
a tanári szerep folyamatos megkérdőjele-
zését. A panaszt az utasításokat gyakran
kritikával illeti, a tanárral vitába bonyo-
lódik akár az ülésrend kapcsán is. Ismé-
telt felszólításnak sem tesz eleget, gyakran
késve jelenik meg, órán eszik, a jegyzete-
lésben lemarad, órán Facebook-ozik, pa-
pírrepülőt hajtogat.
A panaszt elismerte, hogy órákon nem
mindig megfelelő a viselkedése, ugyan-
is sokat beszélget. Ezen túlmenően azon-
ban láthatóan nem értette, hogy magatar-
tása miért jelent problémát a tanítási órán.
Viselkedésére nem tudott elfogadható in-
dokot adni, és a helyzet megoldásában is
rendkívül passzívnak mutatkozott. Ötle-
tekkkel nem tudott előállni, a beszélgetésbe
csak vonakodva kapcsolódott be, inkább
kívülről várta a javaslatokat. Kétséges,
hogy a megbeszélés során felmerült maga-
tartási és kommunikációs problémák sú-
lyosságát megfelelő mértékben átérezte-e.

Határozat:

1. Az Iskolabíróóság döntése szerint a pana-
szolt a szigorú megrovás fegyelmi fokoza-
tot kapja, melynek hatálya 2012. június 15.
2. A tanulónak angolórakon magatartás-
füzetet kell vezetnie. A füzetben a dátum
mellett a szaktanár megjegyzésének és az
aláírásának kell külön rovatot biztosítania.
3. Panaszoltnak 3x15 percnyi foglalkozást
kell tartania angolórakon. E foglalkozáso-
kat a szaktanárral közösen kell megtervez-
nie, és levezetésük után írásos beszámó-
lót kell benyújtania az Iskolabíróóságnak. A
beszámoló minimum egy A/4-es oldal ter-
jedelmű legyen.
4. A diáknak április 24-én 16 órakor visz-
zahíváson kell megjelennie. Ekkor az Is-
kolabíróóság rátekint a helyzetre, a maga-
tartásfüzetre, és a megtartott foglalkozá-
sokról szóló beszámolóra.

Indoklás: A határozathozatal során az Is-
kolabíróóság figyelembe vette, hogy pana-
szolt a tárgyaláson és azt megelőzően sem
mutatott kellő együttműködést a hely-
zet kezelésében; valamint azt, hogy visel-
kedésének súlyával láthatóan nincs tisztá-
ban. Az Iskolabíróóság javasolja, hogy a pa-
naszt a határozatot tekintse visszajelzés-
nek, melynek nyomán elgondolkodhat sa-
ját motivációjáról, viselkedéséről és kom-
munikációjáról.

Megjegyzés: Az Iskolabíróóság támogat-
ja azt a tárgyalás során felmerült ötletet,
hogy a panaszt pszichológus bevonásá-
val tegyen lépéseket a fenti problémák ke-
zelésére.

2012. március 7.

Késés, igazolatlan hiányzás

Időpont: 2012. 03. 27.

Bírók: Villing Sándor szülő, Regős Pál tanár

Panaszoltak: három tizenharmadikos tanuló

Panaszos: az egyik osztályfőnök

Résztevők: panaszos, panaszoltak, egyikük édesanyja

Előzmények: A tanulókat osztályfőnökük panaszolta be, mivel igazolatlan hiányzásaik és késéseik száma kiugróan magas. Mindhárom diáknak már volt idén ezen ügyekkel kapcsolatos szerződése. A szerződést ketten betartották, de utána „visszaesőként” ismét jelentősen megnövekedett a késéseik száma. Panaszolt¹ a szerződést sem tartotta be.

A február 21-i tárgyaláson az Iskolabíróság döntése szerint panaszolt¹ a felfüggesztett kizárás, panaszolt² és panaszolt³ a megrovás fegyelmi fokozatot kapta. Mindhárom fokozat hatálya 2012. június 15. A tanulóknak minden reggel 8-ra kellett beérniük, és a Titkárságon található listát alá kellett írniük. Mindhármuknak újabb meghallgatáson kellett megjeleníteniük, mely időpontig egyetlen újabb igazolatlan hiányzásuk vagy késésük sem lehetett.

Tárgyalás: Az osztályfőnök elmondása és a késési listák alapján egyértelmű előrelépés történt a késések ügyében. Panaszolt¹-nél egyetlen (egyperces) reggeli késés szerepelt, ő vezette a leglelküsimertesebben a listát. A másik két esetben késés nem szerepelt, viszont voltak hiányzó bejegyzések. A panaszoltak javulásról számoltak be. Említésre méltó hiányosság panaszolt¹ igazolásaival kapcsolatban mutatkozott; több napról még mindig nem volt az osztályfőnök birtokában az érvényes igazolás. A diákok vállalták, hogy év végéig a reggeli listát továbbra is vezetik.

Határozat:

1. Az Iskolabíróság döntése szerint panaszolt¹ felfüggesztett kizárás; panaszolt² és panaszolt³ megrovás fegyelmi fokozata érvényben marad (hatályuk 2012. június 15.).

2. A tanulóknak év végéig minden reggel 8-ra kell beérniük, és a Titkárságon található listát alá kell írniük. Erre a listára az év vége előtt Regős Pál iskolabíró még rátekint, és ha szükséges, kezdeményezi az újabb eljárást.

3. Panaszolt¹-nek minél előbb pótolnia kell az igazolásokat.

Indoklás: Az Iskolabíróság úgy ítélte meg, hogy a panaszoltak komolyan vették az elmúlt tárgyaláson elhangzottakat; nem szeretné azonban, ha visszaesés miatt újabb tárgyalást kellene tartani az ügyben. A külső kontrollt, a lista vezetését továbbra is szükségesnek tartja.

Megjegyzés: Az Iskolabíróság reményét fejezi ki, hogy a panaszoltak eltökéltsége kitart, és tartós változást eredményez a szabályokhoz, határidőkhöz való hozzáállásukban. Egyben felhívja a figyelmet, hogy az efféle változtatás, illetve a közösségi élet normáinak megfelelő pontosság nagyrészt a saját elhatározáson, akaraton múlik.

2012. március 28.

az Iskolabíróság nevében: Regős Pál

Az idei műveltségi vetélkedő mérlege

2012. február 27-én éltük meg az idei műveltségi versenyt. Ez alkalommal megint a tanári oldal szervezte a tömegeket vonzó rendezvényt. Elsősorban a művészetismeret munkacsoport tett ki magáért, de a természetismeret is képviseltette magát kérdésekkel is, résztvevővel is.

Tizenhat csapat vett részt a játékban:

Agyatlantisz,
Diamond Dogs,
Dömdödöm,
Három a magyar igazság,
Hopp,
Jaj, Szilvi, bárcsak velünk lennél!,
Kapribogyó,
Luló és a többiek,
Meg Nem Értett Művészek,
Nyabulás,
Összeférhetetlenek,
Ötösért jöttünk,
PVC,
Szívhez szóló Fülemüle,
Thom York and i rampini,
TKM

A megjelent osztályok és képviselőik:

ADSL	Árvas Gábor, Kiss Petra, Márton Alex, Molnár Márk, Novák Zita, Pivarnyik Balázs, Rikker Rebeka, Schwarcz Eszter, Zahár Fanni
CLASS	Áfra Laura, Burián Tamás, Huszka Violetta, Kisgyura Melánia, Macudzinski Elza, Száli Kristóf, Terényi Viki
Deja Vu	Miklósi Gábor, Moór Berta
DolCEVita	Csikós Bori, Klupács Anna, Ságbi Nóra, Vonnák Fanni
JOKER	Kis Bodza, Lukács Luca, Mészáros Fanni
L-ME	Bogmér Laura, Harangi Alexandra
Manna	Hahn Zsófi, Koltay Ricsi, Lukács Laura, Mohácsi Erik, Philipp Hanna, Szabó Máté, Szécsi Barna, Szőnyi Eszter, Vass Nikolett, Vidák Anna
Poligon	Gedeon Edit, Szabó Eszter, Vető Dóri
Színe-JáVa	Balatoni Fanni, Fazekas Julcsi, Kozányi Hédi, Peitli Ádám, Toronyai Flóra, Vándor Zsófi

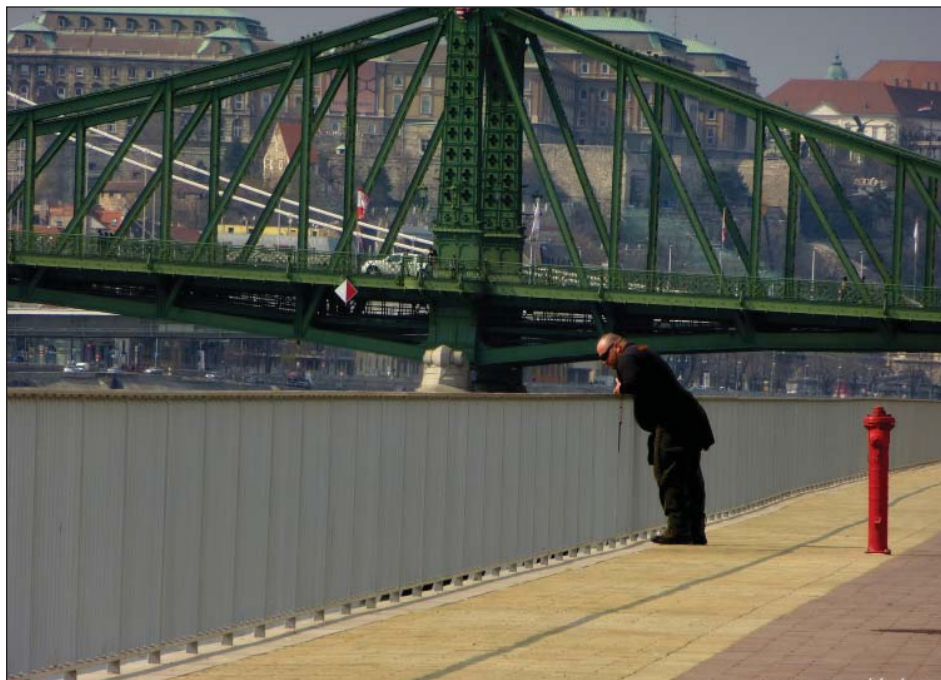
Tanerók	Barta Géza, Fekete Ádám, Nagy Csicsi Ilona, Surányi Anna
TiBor	Filák Szilvi, Krizsán Lili, Molnár Péter Miklós, Raman S. Szilveszter, Váradi Dorottya
ZÓNA	Geizlinger Gellért, Gröbler Zsuzsi, Klupács Andor

Az eredmények:

Mindenki nyert, aki részt vett a közös délutánban. Akik a klassz élményen kívül le-
aratták a babérokat: a versenyen kívül induló tanár csapat, a *Szívhez szóló fülemülék*.
A diákok közül a legjobban a *Jaj, Szilvi, bárcsak velünk lennél!* csapat négyese szere-
pelt: **Balatoni Fanni, Molnár Márk, Peitl Ádám és Pivarnyik Balázs**. Ugyancsak do-
bogós lett az *Ötösért jöttünk* csapat Árvay Gábor, Molnár Péter Miklós, Raman S. Szil-
veszter és Vándor Zsófi helyállásával. Végzősök vitték el a harmadik helyért járó nagy
csokoládékat is, holtversenyben a *Thom York and i rampini* (Márton Alex, Novák Zita,
Rikker Rebeka, Schwarcz Eszter) és a *Dömdödöm* (Filák Szilvi, Krizsán Lili, Kiss Pet-
ra, Zahár Fanni) csapat. Az ifjú korosztályból a *Meg Nem Értett Művészek* (Kis Bodza,
Lukács Luca, Ságghi Nóra) érdemelték ki a pálmát.

Mindenkinek gratulál

a Művism Mucso

English Corner

Twelve haikus written by Poli students have been included in this year's International Haiku Collection. This is the second year the haiku-writing competition took place with four schools participating (a Slovenian, a Finnish, and a Swedish school, plus Poli), organized by the Swedish Ava Gymnasium. All haiku authors whose poems were printed received a complimentary copy.

Congratulations!

Widower under the rain
He's holding an umbrella
What's falling is love

Féniász Vera (HaRibó)

The clocks say tick-tock
The time is slowly walking
I'm looking outside

Szöneyei Eszter (MAnnA)

Ginger bread, mulled wine,
Christmas feeling all around,
Love my family!

Night is almost here
The wolves are howling the moon
The wind is stronger

Parched grass around me,
Dry fallen leaves in the forest,
Autumn's come again.

I love you so much
But I don't want to hurt you
I have to leave you

Niedermüller Erik (MAnnA)

Orange, cinnamon,
Sugar, flour egg and ginger,
Come bake with me!

Philipp Hanna (MAnnA)

The town is dark
No one is in the street
I have baked a cake

Deuringer Fanni (CarpediM)

Tears in my eyes like
Raindrops in a cold morning,
Just falling ahead.

I've just drawn two lines
And looked up to the sky
My God, it's a picture

Markovits Miklós (CarpediM)

Snowy Christmas time
Happiness is all around,
At least for a day.

Lukács Laura (MAnnA)

Beyond the mountains
In the valley down below
A stream is flowing

Nagy Rebeka (CarpediM)

HELLOWOOD

Vajon mire elég egy kilométer fenyőléc?

A fa kemény, rostos, lignifikálódott szövet, amelynek heterogén anyaga, a rostokra merőleges irányú hajlító erő esetén tökéletes merevséget mutat. Rugalmassága nemcsak a terheléstől, hanem az anyagminőségtől, a térfogatsúlytól, a nedvességtartalomtól, a termőtalajtól, az évgyűrűk szélességétől és a fa korától is függ. A nedvességtartalom növekedésével a geometriai méretek mellett a fizikai-mechanikai tulajdonságok is megváltoznak, a fa ideiglenesen elveszítheti rugalmasságát és hajlíthatóvá válik.

A tavalyi Művészetek Völgye előfesztiváljaként ismert Hello Wood Fesztivál keretein belül meghirdetett alkotóhét elsősorban a fa sokoldalú, kreatív felhasználásáról szólt, ahol a fiatal hallgatókból álló csapatok összességében egy kilométer hosszúságú fenyőlécekből terveztek és hoztak létre komplex, összecukható vagy szétszerelhető installációkat.

A Csiga-projekt szerkezeti megvalósításánál **Huszár András** (ex-polis) és Nagy Nándor workshop-vezetők az egyenes lécek csavarozgatása helyett a fának a hajlításával kísérleteztek csapatukkal. Egy csigaház terének megértése egyszerű, de felépítése ilyen léptékben megfontoltságot és a munkafolyamatok hatékony tervezését igényelte.

„Első lépésként hosszirányban hat mm-es vastagságúra szeleteltük a léceket, miközben egy üres csigaház arányait próbáltuk felmérni és a számunkra megfelelő méretét meghatározni. A csigaház szerkezetét patkó alakú keretek alkotják, így egy viszonylag árnyékos, fűvös helyen megépítettük az első patkó sablonját. Elképzelésünk szerint a gyűrűk rövidüléseit, méretük csökkenését úgy érhetjük el, hogy a következő patkó elkészítésénél az előző bennmaradó gyűrűt használjuk sablonként. A patkó alakú keretek: három réteg ívesen ragasztott svartniból, tizenhét távtartó fapogácsából, és újabb három réteg ívesen ragasztott svartniból épülnek fel. Az egyre szűkülő ívekhez, hogy azokat hajlítani lehessen, elő kellett áztatnunk a léceket, majd egy külön állványon elkezdjük ívesen ragasztani a csiga spirálját. Meghatároztuk a felépítésre kerülő csigaház tengelyét, és a következő huszonnyolc darab patkó alakú gyűrűt ehhez a tengelyhez igazítottuk az építés során. A megfelelő szög beállítása miatt a patkóvázakat hat mm vastag svartnikkal belülről ideiglenesen rögzítettük, majd a patkóvázakat kívülről elkezdjük a vékony lécekkel behálózni úgy, hogy a létrejövő önhordó szerkezet megfelelő merevségű legyen. Ahol a lécek egymással és a gyűrűkkel találkoznak, ott ragasztással és csavarozással rögzítettük egymáshoz az elemeket. Végző fázisban pedig minden patkóhoz csatlakoztattunk kívülről egy pántot, amelyhez egy háló került rögzítésre. Így a gyűrűk felett létrejött, megépült a csigaforma.”

IRODALMI HÁZIVERSENY

A FEBRUÁRI KÉRDÉSEK MEGOLDÁSAI

1. Állandósult szókapcsolatok

Fogához veri a garast. (kicsinyesen takarékos, zsupori)

Ráncba szedi. (megfegyelmezi)

Egyszer hopp, másszor kopp. (Egyszer mindene megvan, máskor viszont nélkülöznie kell.)

Szikrát hány/szór a szeme. (Fájdalmában szikrákat lát. Dühében/haragjában villog a szeme.)

Hűvösre kerül/tesz, vág (börtönbe kerül/bebörtönöz vkit)

Jóban-rosszban együtt vannak. (hűséges vkihez)

2. Hiányzó állatok

Kerülgeti, mint *macska* a forró kását. (Nem egyenesen beszél, cselekszik.)

Bámul, mint *borjú* az új kapura. (Bambán, bután néz.)

Sok *lúd* disznót győz. (A gyöngébbek is felülmúlhatják az erősebbet, ha elegen vannak.)

A *kecske* is jóllakik, a káposzta is megmarad. (Egyik fél sem veszít a dolgon.)

Előre iszik a *medve* bőrére. (Még el nem ért eredménynek örül.)

Ravasz, mint a róka. (nagyon fondorlatos személy)

3. Szállóigék

Kölcsey Ferenc: Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül!

Madách Imre: Ember, küzdj és bízva bízzál!

Bertolt Brecht: A bankrablásnál csak egy nagyobb bűn van: a bankalapítás.

Marc Knopfler: Az ember néha szélvédő, néha bogár.

Raimond Montecuccoli/ Francesco Guicciardini marsall: A háborúhoz három dolog szükséges: pénz, pénz, pénz.

Napóleon: A fenségéstől a nevetségességig csak egy lépés van.

Katona József: Dicsérd csupán múltával a napot.

Karinthy Frigyes: Tanár úr, kérem, én készültem.

Örkény István: Háromba? Nem. Négy egyforma darabba vágtam... Talán nem jól tettem?

4. Szóláshasonlatok

Szegény, mint a templom egere. Megfejeli, mint vakond a kerti csapot. Kevés vagy, mint a dobostortában a ritmusérzék. Szép vagy, mint a víz tükrén a rózsa. Otthagytá, mint eb a szaharát. Sovány, mint a hét szűk esztendő. Kövér, mint Márton lúdja.

MEGFEJTŐK: BÉRES-MOLNÁR GERGŐ (NEON), CSÁNYI DÁNIEL (ZÓNA), CSENDES MÁRK (POLIGON), CSER BENCE (CLASS), DOBOS GERGŐ (HARIBÓ), KOZÁNYI HÉDI (SZÍNE-JÁVA), MACUDZINSKI ELZA (CLASS), NÉMETH BÁLINT GÁBOR (NEON), RÁCZ JUDIT (FIBONACCI), RENNER LUCA (ZÓNA), SZÁLI KRISTÓF (CLASS), SZANYÓ FRUZSINA, SZÁSZ HANNA (NEON)

HÚSVÉTI FORDULÓ A MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ KÉRDÉSEIBŐL

BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2012. ÁPRILIS 23. (PÉNTEK)

I. Ókori latin városneveket olvashatsz a következő sorokban. Vajon mely – alább felsorolt – mai városok viselték e neveket? 14 pont

Aquincum, Arrabona, Aurelianum, Campona, Catalaunum, Cirpi, Lutetia, Margum/Sigindum, Mediolanum, Naissus, Napoca, Sardica, Savaria, Sopianae

Belgrád, Chalons-sur-Marne, Dunabogdány, Győr, Kolozsvár, Milano, Nagytétény, Nis, Óbuda, Orléans, Párizs, Pécs, Szófia, Szombathely

II. A következő zeneszerzőkhöz kell a megfelelő címet rendelni. 10 pont

Albioni, Bach, Beethoven, Chopin, Debussy, Gluck, Händel, Ravel, Satie, Vivaldi

Adagio, A boldog sziget, Bolero, D-moll toccata és fuga, Fidelio, Gymnopedie, Négy évszak, Nocturne, op. 32., Orpheus, Vízizene

III. Kvíz a Másik Színházzal kapcsolatban 8 pont

1. Melyik évben alakult a társulat?

a) 1988 b) 1990 c) 1992 d) 1994

2. Mi volt a társulat eredeti elnevezése?

a) PoliSzín b) Egyik Színház c) Másik Színház d) MÁS Színhátszókör

3. Melyik darabbal indult a csapat pályafutása?

a) Olwen Wymark: Mi hárman b) Csehov: Cseresznyéskert c) Háy János: Gézagyerek d) Molnár Ferenc: Játék a kastélyban

4. Melyik drámát nem adta elő a fentiek közül a Másik Színház?

5. Mi volt a címe annak az előadásnak, amely Békés Pál 2004-ben bemutatott zenés mesejátékából készült?

a) A kétbalkezes varázsló b) A Félőlény c) Szörnyeké a világ d) Borz a sámclin

6. Ki volt a fenti mesejáték zeneszerzője?

a) Várkonyi Mátyás b) Presser Gábor c) Pálos Péter d) Preiszner Miklós

7. Melyik darabot adták elő két különböző (nem egymást közvetlenül követő) évben is, megváltozott szereposztásban?

a) Molière: Dandin György b) Milan Kundera: Jakab és az ura c) Thorton Wilder: Hajszál híján d) Molnár Ferenc: Egy, kettő, három

8. A következő tanárok közül ki nem szerepelt még a Másik Színház egyetlen előadásában sem? a) Barta Géza b) Adorján András c) Marosvári Péter d) Fábíán Péter

IV. Párosítsátok az eredeti filmcímet a magyar fordításokkal! 13 pont

Alien; Boulet, Le; Citizen Kane; Clerks; Crna macka, beli macor; Family Man, The; Haine, La; Hard Way, The; Ides of march, The; Legends of the Fall; Nutty Professor, The; Reindeer Games; Reservoir Dogs

Aranypolgár, Az; Bölcsek kövére, A; Gyűlölet; Hatalom árnyékában, A; Hullá, hó, telizsák; Jobb ma egy zsaru, mint holnap kettő; Kutyaszorítóban; Macska-jaj; Nyolcadik utas a halál, A; Segítség, apa lettem; Stop-shop; Szenvedélyek viharában; Tökös, a török, az ór, meg a nő, A

Padam padam

Kajmánok szájából táplálkozunk, átugorjuk a Niagarát. Tűlevelek szakítják ingblúzod gombjait ketté, remegve menekszel egy sötét sarokba, ajtó mögé, szőnyeg alá árnyjátékozod magad.

Becsavarodik a világ, a közepén Síva egyenként fújja el a gyertyákat.

Zacskóban ülsz, cipzárás zacskó, behúzod, kihúzod, kattog, bazár-illatos vattacukor. Ettől lecsöppen, semmivé foszlik, csak színes egyveleg marad, ránézel, ránézek, visszakacsint, minden lesz. Egy csillagon ülsz már az egyik sugáron, Holdanyával társalogsz, nem egyhúrú bajsza csetten.

A százszorszép, a muskátlí, a galagonyavirág... hogy át kell lyukasztani.

Elkalandoztam visszafele!

Repülünk egy porhüvelyben, mindenki ezt akarja, kikiabálunk az ablakán, hogy a kis-párnára dobtuk a kötőféket. A tied rózsaszín. A bal.

Kámforszagot áraszt a füled botja, de siket már a rárivalláshoz. Nem, most nem vagyok éhes, madmazelle.

Végigcirógatod a hátam közepén a foltot, felkanyarintva csekélykén. Lezuhantunk az-óta? Négyötöd.

Lassan cseppeng fülemből a rózsaszírom, nem emlékszem már, mikor tettük oda, piszszegésre int a házinéni.

Szemhatáron sík egyenesben hangtalan reppen föl, kúszik, loccsan ketté a betontömegben.

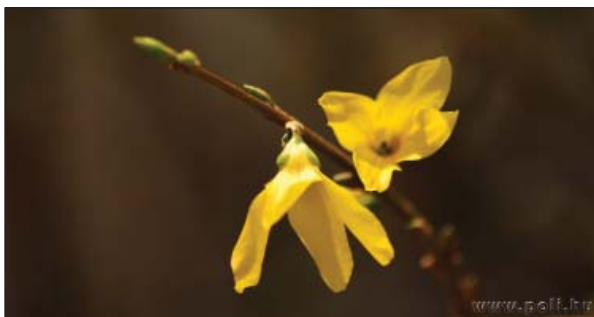
Az előbb rámpislogott a konnektor. Igazi indiai perselyszájú. Szagos egyveleg. Gettó a tükörlabirintusban.

Kacsaúsztatóban lobog a hajunk, dörömbölő száraz csetepatét rendez, elrojtosodott húrú végtelen spirálmezőn. Mellette vérvörös ajkú titkok marják a kalandor lovát. Átesnek, nem tápáskodnak föl többé, csak meggyújtják, sistereg, különválnak a színek, teherautót pisilni hóba, hamuba. Összekenni az eget, ha már elég volt a nyár. Betörni, igába hajtani a fordulókat, kötötűn keresztül szabadjára engedni az Istent kicsi mézakupacból, ha bele akart is ragadni a többibe, de későn terített meg.

Szavannákon vágatunk, tigris kardfogán mérget tolmácsolsz tovább, kivágott nyelvű nimfák strasszos lábkörmei ékeskednek fel-alá, vérfoltban csillámlik az idő, aki elvérzett, mellette toporog. Még fönt vagyunk, nem mondtam? Tovább...

Átszívát az orrlyukunkon a szél, imbolyog. Malacperselyből szürcsölgetünk grogot, átítjuk emlékekkel a mindennapi kergetőzést. Teherbíró úthengerből jobbára csak feleselgető aranyhalacska bukkan elő... sznobizmus. Cseppen az ég, koppan az ajtón, mi vagyunk. Sose szeretted. De megjöttünk, mert ennyi lesz és nem volt tovább. Jól utaztál?

Szirtes Manka (HaRibó)

Múzsza avagy a királyfi tragédiája

Régóta kutatom a múzsák szerepét. Egészen az ókortól kezdtem, attól, aki arról a bizonyos férfúróról szólt, és idővel eljutottam egészen a modernekig. Mindig tudtam, hogy valami olyan ősi és megfejthetetlen titok birtokosai, mely egyszerre kulcs minden irodalom megfejtéséhez, és amely egyszerre ad banális kudarcélményt a megfejtéssel.

Kezdjük mindjárt ott, hogy múzsák, így, többes számban és kisbetűvel. Mert annyiféle múzsza van, ahány művet ihlettek. Lehetnek morcosak és távoliak, vagy mosolygósak és megengedők. Nem egy nagy és hatalmas istenség, hanem sokkal hasonlóbba a nimfákhoz vagy egy egyszerű hajnalhoz, ami tovacikázik, amint megpillantottuk. És igen, kisbetűvel. Mert bár hasonlóak valami ősi istenséghez és a Szentlélekhez is valamiképp (csak hogy a keresztény mitológiára is kivetüljön az okfejtés), hiszen anyagtalannak és lefesthetetlennek, mégis az idő távlatában olyan tucattünderre silányulnak, mely egyggyé teszi őket a többi millióval.

Az én múzsám a királyfi volt. (Kisbetűvel írom az ő nevét is, nehogy véletlenül magára ismerjen.) Annyiszor próbáltam már lefesteni szavakkal. Belezúfolni valamilyen papírkeretbe, de hiába próbálkoztam már évek óta, egyszer sem sikerült olyan egyszerre mámorító és visszataszító képet adnom róla, mint amilyen volt. Most azonban, hogy egyre fogy az idő, még kétségbeesettebben kezdtem próbálkozni.

Kezdésnek ott a kérdés, hogy mégis mi lenne méltó arra, hogy őfelséges királyfiának megfelelő képet állítsak? (Ugye érezhető a burkolt cinikusság?) Elhatároztam,

hogy ballada lesz. Mi is lehetne jobb és találóbba, mint egy, már önmagában is kevert műfaj? Azt gondoltam, úgy kezdem, hogy gyönyörű metaforákkal leírom a téli tájat a kinti udvarban – mert hiszen egyértelmű, hogy télen játszódik a történet –, aztán az alvó téli tájon hirtelen átsuhan egy játékos, kósza szellő, kirángatja a jégvirágos ablakokat, betáncol a bársonykárpitos szobába egészen a baldachinos párnák közé, és ott megráncigálja a királyfi ébenfekete szempilláit. Ezt követően (egy váltással) átugranánk a kastély legmagasabb tornyának tetejére, ahol az udvari bolond már hajnal óta a hólepte udvart kémleli. Később következett volna valami az ő szépen behunyott szemének szempilláiról – azonban itt az írást mindig abbahagytam, mert átolvasva olyan érzélgősnek és csöpögősnek tetszett.

Mert a királyfival kapcsolatban mégsem lehet érzelgőssé válni. Egyébként is, olyan borzasztóan nőiesnek tetszenek ezek a szavak, meg a művészi kedő hasonlatok, hogy a legjobb, ha az egész történet teljesen lecupaszítom, és egészen úgy, puritán mivoltában írom meg a királyfi és az udvari bolond történetét, ahogy valóban történt (látod, még a szóisméltéstől sem riadok vissza). Mert nem akarom, hogy azt hidd, hogy valami szerelmes regényeken hízott nő írja ezeket a sorokat. Mert ez igazi férfiszerelem volt, valami olyan izgalmas és földöntúli, zsíros és érdes férfiszerelem, mely az érzelem silány kategóriájába túl sok lenne.

Az udvari bolond már évek óta játszott a királyfi udvarában, mikor ez történt. Valóban február vége volt, és egy hatalmas hókupac állt a kastélyudvar közepén. A királyfi ilyenkor sokáig aludt, mi mást is tehetett volna? Hogyha pedig felkelt, csak hívatta az udvari bolondot, mint egy kutyát a láncán magával hurcolta egész nap a kastélyában, és várta, hogyan mulattatja szerencsétlen naphosszat.

Bizony úgy tűnhet, hogy ez a királyfi valami hihetetlen zsarnok volt. De ugyan, alig voltak az udvarában, akik szolgának minősültek. Talán az udvari bolond volt az egyetlen. A többiek mind rajongásból és csodálatból zsongták körül.

Hogyha most még mindig abban a baladában lennénk, mint amit az előbb felfestettem, akkor itt következnének azok a prima hasonlatok, amelyeket kitaláltam a királyfival kapcsolatban. Ott van mindjárt a mágnes, ami annyira tipikus, hogy csak nevetek rajta. De mit tehetnék, ha ez az egyetlen dolog még a királyfin kívül, ami egyszerre tud vonzani és taszítani is? Aztán van a hó-kép. A királyfi olyan

volt, mint a frissen hullott porhó a csillogó napfényben, ami egy szempillantás alatt sáros lévé olvad, ha rátaposnak. Vagy az aranybálvány-kép. Hamisítatlan pogány totem, melyet milliók csodálnak, pedig hamarosan úgyis berozsdásodik.

Azt hiszem, ez igazán találó volt, hiszen tényleg annyian bálványozták a királyfit. Én sosem tudnám megmondani, hogy szép volt-e valójában, hiszen egyszerre láttam elképesztőnek és hihetetlenül rondának is. De talán mégis lehetett benne valami, ha annyian eljöttek a bál estéjére.

Mert a királyfi gyakran adott bálokat, mint aznap este is. A nappalok persze a szokásos ütemükben folytak. Az ebédnél annál a hosszú asztalnál az udvari bolond most sem kapott helyet, és miközben a királyfi fogai csócsálták a csirkecomb cafatjait, az állán pedig végigfolyt a vörösbor, dobott néhány koncot az udvarnépnek. Már mint szóviccet, melyen a nagyérdemű jó étvágyal csámcsogott.

Az ebéd után az udvari bolond volt hivatott mulattatni a délutáni pihenőjét töltő királyfit. A királyfi meg, miközben látszólag gúnyosan kacagott az udvari bolond nótáin, valami megmagyarázhatatlan irigységgel méregette mindig. Ő sem tudta pontosan, mi az, amit irigyel, vagy mi az, ami így vonzza és taszítja egyszerre ebben a bolondban, és önmagának sem ismerte volna be soha, hogy több figyelmet szentel neki a megvetésnél.

A bolond viszont már unta a bolondot játszani. Szeretett énekelni és verselni, és nemegyszer próbálta már versbe fogni a királyfit, de nem sikerült neki sem soha. Egyszer majdnem, már csak az utolsó strófa hiányzott a papírájáról, de hát akkor meg természetesen elkeverte valahova azt a papírt, az oly gondosan fabrikált mű-

ből meg csak az első pár sorra emlékezett, azokat is lopta valahonnan.

A bál estjén az udvari bolond beteg volt egy kicsit. Köhécselt meg hasmenése volt, és néha a hányinger is elkapta. Furcsállod talán, hogy ilyenekről írok? De tudod, ez nem olyan dolog, mint a történelem. Ott az érzelmeink még a legromdább eseteket is megfertőzik, izgalmas-sá és elviselhetővé téve őket. Azonban az igazán fontos dolgoknál, az olyanoknál, mint amilyen a bál éjszakája volt, igazán semmi szükség a megszépítésre. Mert ezek az emlékek úgyis tökéletesen élnek bennünk, hogy egyetlen mozzanatot is eufemizálnunk kellene.

Mikor az udvari bolond belépett a nagyterembe, már javában tartott a bál.

Az egész terem csak forog és pörög a hatalmas kristálycsillárok, a trón meg maga a királyfi körül. Önfeledten táncol, egyik

után kéri fel a másik nőt, lányt, özvegyet vagy hajadont, aki boldogan omlik a karjaiba. Közben pedig ott van középen a hatalmas asztal, roskadáig pakolva mindenféle falattal: sült hússal, háztájival meg vaddal, mártással, édessel, paprikással, fűszeressel. Meg fűszerekkel, körbeszórva velük a tányérokra a párolt zöldségeket: a krumplit, a hagymát meg a dús fejű brokkolit. És persze a gyümölcsök. Csupa trópusi: ananász és banán és temérdek sok szőlő. És persze bor. Kifogyhatatlan kancsóknál. Egész halom, nem is érteni, hogy bírhatják azok a vékony ciradás asztallábak. És hogyan bírják a sok örjítő táncot a parketten. Sok kacagás. Szinte egybevegyül a zenével. Néhol elhallgat, máskor meg hirtelen feldübörög.

A királyfi akkoriban a fekete királylányt figyelte ében szempillái sarkából. Most is őt keresi. Cikázik körbe-körbe a cicomás táncpartnerekkel, de kajánul mosolyog, csak azért teszi, hogy pár szende pillantást lophasson a fekete királylánytól. Nem telik bele sok idő, és már az ő nyakába csókol az egyik sarokban.

Az udvari bolond szaporán lélegzik. Mintha egy álarcos bálba csöppent volna. Egy olyanba, ahol csak ő visel maskarát. Ahol süt róla minden gondolata, minden szégyene. Mindent nyújtanak felé a tálcákon. De nem kell, szédül úgyis eléggé. Éppen éjfél üt az a nagy kakukkos óra, mikor az udvari bolond kisiet a nagyteremből, fel a hálótermekig.

Mert tudod, ilyen ez. Egyszerre leszel lázas beteg, és egyszerre részegít meg. Mikor egy keskeny sín páron sétálsz, mintha az egész végtelenség felett lebegnél, mégsem szédülsz meg tőle.

– Miért nyitottad ki az ablakot? – kérdezi a királyfi pár perccel később a terasz-

ablakban álló udvari bolondtól. A kelle-
mes éjszakai téli levegő hirtelen borzong-
va ront be a szobába.

– Mit akarsz? – kérdezi tőle az udva-
ri bolond.

– Utánad jöttem. Talán nem tetszik a bál?

– De nagyon is. Nem sokban különbö-
zik bármelyik másiktól, amit egy bármelyik
másik héten tartottunk vagy tartunk a jö-
vőben, esetleg hagyma helyett datolyával.

– Azt hittem, élvezed a bálakat. Olyan-
kor nem kell a bolondot játszanod.

– Én melletted mindig a bolondot ját-
szom.

Hallgatnak.

– Vagy talán azt hiszed, nem vagy ép-
pen olyan bolond, mint én? – nevet az ud-
vari bolond.

– Mi tagadás, bolondnak elég nagy len-
nék én is.

Mindketten nevetnek. Az udvari bolond
lekapja a koronát a királyfi fejéről és a sa-
játjára teszi.

– Ez tesz talán többé? Egy egyszerű csil-
logó vasdarab?

– Csak ne gúnyolódj! Ne felejtjük el,
hogyan ki szolgál itt kinek!

A királyfi a koronája után kap. Az udva-
ri bolond elhajtja a szoba végébe.

– Kell a fenének ez a vacak! Még hogy ki
szolgál! Talán nem te itatsz, etetsz mindig?
Vagy nem te adod a párnát, amin alszom?
Még a szavakat is te adod a számba, amik-
ről verselek. Te vagy a durva zsarnoka az
összes gúnyos történetemnek, amin valaha
nevettél. Te legalább annyira szolgálsz ne-
kem, mint amennyire én szolgálok neked.

– Ne keverd össze a béred az ajándékkal.
A barátságomat a megszegyenüléssel. Ha
akarom, már holnap sem leszel itt.

– Talán nem leszek. Talán pont ezt aka-
rom. Holnap végleg elmegyek innen.

Hallgatnak.

– Nem mehetsz még – suttogja a király-
fi alig halhatóan.

– Holnap hajnalban eltűnök innen.

– Nem engedlek el – a királyfi erélyes,
de nem kiabál. Majd az ágyhoz sétál, és a
kezébe temeti az arcát.

– Királyfi, mi bánt? – guggol hozzá a bo-
lond. – Kapsz száz bolondot is. Jobbnál
jobbakat.

A királyfi hallgat.

– Királyfi, ne hallgass! Annyiszor kíván-
tam pedig, hogy hallgass el örökre. Mikor
fennen szónokoltál, mindig csak üres sza-
vak ömlöttek ki a szádon. Csak beszélsz
szép szavakkal, de soha nem mondasz
semmit. Hát ne hallgass akkor most se.

Egymásba kapaszkodik a két tekintet.
Hallgatnak így hosszú percekig. Néma
csatát vívnak. Minden feszültség kitorve
üvölt körülöttük. Majd elcsattan egy po-
fon. És még egy. Véres küzdelem kezdő-
dik. Ketten birkóznak vadul a sötétben.

Másnap hajnalban az udvari bolond lent
ült a kastélyudvarban. Félig sötét volt még,
ő mégis lázasan dolgozott. A következőket
karcolta bele forró ujjjaival a hóba:

Mióta készülök, hogy elmondjam neked

szerelmem rejtett csillagrendszerét.

Csak egyszer. És csupán a lényegét.

Mert úgy szeretném, ha megértenéd.

Hogy ez nem valami bűnös gondolat,

mely vonz és taszít is egyben. Hanem

egy ősi – csendben suttogom csak –

elfojtott vágy régi fényképeken.

Mint szikrázó hó, olyan vagy, királyfi!

Sáros latyakká lesz a lábnyomok alatt.

Bűvös bálvány – hisz imádhat akárki –,

ha aranyba öntenéd a gondolatokat.

Összezsúfolt életünk tánca ez a bál.

Örök forgószínpad, s álarcunk – ki tudja?

Az idő üres naptárlapot zabál,

míg mi belefulladunk a hedonizmusba.
 De minek is hasonlat? Űgyse tudod,
 űgyse érted. Tűl rėgőta gyűlőlsz erte.
 Kĩ figyeli az udvari bolondot,
 ha a fekete királylányt már táncra kerte?
 Bohém keringő őrült párba j körűl.
 Kristálypoharak csengő erotikája.
 Egy színes plakátra kavargó kozmosz űl.
 Kerengő tollpíhek kavarodása.
 Sűrűbb ės sőtėtebb lesz a csend.
 Halkan mállik minden cukormáz.
 A csillár forgó tűkőrfényében
 gránátalmamagok búgnak az ezűsttálcán –
 Mert felfallak, királyfi!
 ős megfagy a kűlvilág.
 Szėthullik most minden mindenestűl.
 Szėttört szilánkok tompa dicsfűnyében
 egy mámoros valóság dallama csendűl.
 Áttetsző fát yolként a hangulat borul ránk.
 Mégis mit tettél, ędes kis bolondom?
 Bűs sorfal siratja a fej nélküli királyt.
 Ez lenne az idill, mit űgy áhítottunk?
 űgy állunk most: két gyilkos.
 Két cinkos.
 Két egyenlő ember.
 Kĩ hirtelenjében még hallgatni sem mer.
 Megsárgult lapok kőzt nėzzűk magunkat.
 Betakar a haláltánc bódító zenėje,
 ės belesuttogjuk a vég mélykék kráterėbe
 a rózsaszín titkunk tűkőrdarabjait.
 Nem ismerlek, királyfi. A csillagrendszer
 oly zavaros, szinte sosem látod.
 De ha nem gyűlőlnėlek ęlggė, zsarnokom,
 majd álmodunk egy ęgyszerűbb valóságot.

Aztán világosodni kezdett. Megjött a tavasz. Az a szende március. Olvadni kezdtek a jėgvirágok az ablakokról. Eltűntek a jėgcsapok is a kastélyereszről. Az a nagy hókupac is kisebbedni kezdett az udvarban. ős ahogy szép lassan olvadtak a jėgkristályok, a kupacból egy csörgősipka csengői kandiáltak ki. A királyfi egy pillanatra felriadt,

mikor a nap a kastély fölé erte. Majd a másik oldalára fordult, ės aludt tovább.

Most azt várnád, hogy ezzel befejezem ezt a látszólag értelmetlen történetet, ami egyértelműnek látszik, pedig órákig magyarázhatnám (ne aggódj, nem fogom). Viszont, hogy eleget tegyek az elején megkezdett gondolatnak, még hátravan egypár mondat a kővetkező sorok kőzött.

Tudod, azt mondtam, hogy a műzsám a királyfi volt. Ez nem igaz, hiszen önmagamba ın se fėrtem. ős a műzsák titka is abban rejlik talán, hogy olyan rövid életűek ės megfoghatatlanok, mint a gondolatok. Nėha felvillannak, aztán meg eltűnnek, ės akkor nem is ertejük, hogy juthattak eszűnkbe. A műza (a történetben is) ępp annyira volt a királyfi, mint az udvari bolond. ępp annyira voltál te, mint ın. Mert a királyfi (igy, kisbetűvel) attól lesz ilyen, hogy ın írok róla, nem pedig attól, hogy valahol valójában csirkecombos eszik.

Most megsajnáltađ egy kicsit a királyfit? Hogy csak így válhat teljessė? Ugyan, ne sajnáld erte, nem ęrdemel annyit. Bėkėsen alszik a bársonypárnái kőzött.

ős hogy honnan támadtak ezek az őrült gondolataim a műzsákról?

Az udvari bolond azt mondta erről egyszer, hogy nem bánja, ha hetekig, hónapokig vagy akár fél ęvig nem látja a királyfit. Mert akkor mindig olyan pofonegyszerű a viszontlátás. De gondolj csak bele, hogy az milyen hosszú idő lesz majd, hogyha soha többė nem találkozzunk.

Örökké

Az esti hajókat figyeltem.
 A holdfényt a megtört árbcokon.
 Láttam az arcod az esti víztükörben.
 Királyfi! Mindenütt rólad gondolkodom.
 Benne vagy minden vécécsészében,
 ott ülsz minden nyakkendőcsomón,
 te dalolsz a kék cipőfűzőkön,
 az összetépett rongydarabokon.

Bár lettem volna szőke vagy fekete.
 Valami vég vagy valami végtelen.
 Egy göndör öröm a régi fényképeken
 vagy legalább festeni tanultam volna.
 Vagy gyűlölni, csak téged, igazán!
 Vagy igazi viccet, hogy megnevettesselek.
 Nevetés? Az egyszerűség sorsa.
 Mégis oly egyszerű, hogy nagyszerű lenne.
 Neked készítettem éveken keresztül,
 s nem számít, csak téged megértene.

Az utcák térdig gázolnak
 az óriás, bűzös szeméthalmokban.
 Ez csak a miénk, egy újra-újabb korszak.
 Itt kívülre süt a magányosság.
 Úgy világít, neonfényvel remeg,
 szinte felrobbantja megőrült szívemet.
 Királyfi, nézd! Hogy szalad az óra!
 Fiatalságunk felült egy fess kandisznóra,
 hát látod, toványargal, úgy meglovagolja!

Tudod, bánom már a régi perceket,
 mikor megfojtottam a tortadíszeket,
 s most engem fojtogat, ez a hideg,
 bűnös szívdobogás. De mégis, minek?
 Én belekövültem ebbe a szerepbe.
 Meg ebbe a szaladó, modern folyamba.
 Ha kiáltok, azt is csak nevetve.
 Azt is csak rohanva.
 Én nem tudom, mégis mi kellett volna, mondd?
 Mert mindig álmodni nem lehet, te bolond!

De ne aggódj, te mindig ragyogsz,
 körötted körbeforog a terem.

Az évek mind fájdalmat vajúdnak,
 idegesen hullámzik az a másik holnap,
 szinte kézzel markolom azt a hidegséget,
 mi mindig elválaszt engem, minket, téged.
 Kérlek, ne bánd, hogy mint Gina meg Anna
 belekarcoltalak e szörnyű körmondatba.

S mint csigaházak romok között járva,
 belemerevedek e keserű boldogságba.
 De ha már nem is emlékszel, nem tudod
 azt a szürkeséget, ki voltam, ki vagyok.
 Mert most vörös és narancs ez éji borzalom,
 a hajnal rám köszönt az örvénylő alkonyon.
 És mikorra elhal minden fáradt sóhaj,
 mikor már nem tudom elmondani
 se képekkkel, se szóval...
 Ez a valóság. Már nem tudom, mit hoz.
 De rajtam te örökké uralkodni fogsz.

Emlékvillanások

Február 3-át írunk. A város hófehér, mindent beborít a hó és a fagy. Az emberek meg savanyúak és elhaltak a hideg miatt. Kivéve egy lányt, aki vidáman sétál az Andrássy úton és élvezi, hogy a lába alatt ropog a friss hó, és vizsgálgatja a fagyos arcokat, akik vele szembe jönnek. Egyszer csak megpillant egy kislányt, akinek könnyben úszik a szeme, és látszik rajta, hogy próbálja visszafojtani a sírást, de nem igazán tudja. Hirtelen kitör belőle, csak annyit mond, hogy elhagyott. Megáll előtte.

Leguggol a kislányhoz és ő odasúgja a fülébe: elhagyott. Miért hagyott el? Miért nem szeret engem? Nem vagyok neki fontos, hiszen a lánya vagyok? Meg volt lepve, nem számított ilyen fordulatokra és kérdésekre, és arra sem, hogy ezeket a szép perceket el fogja tudni rontani egy idegen kislány, akit szemmel láthatóan elhagyott az egyik szülője.

Lecsukta a szemét és hirtelen tizenhárom évvel korábban látta magát. Kint játszik a kertben és izgatottan faggatja nagymamáját, hogy mikor lesz már itt az ő édesapja, akit elég régen látott. Ugyebár kislány volt, az apja volt a mindene, mint általában a kislányoknak. Hát a nagymama nem volt túl lelkes, hogy hazajön a fia. Főleg hogy egy olyan nőt készül elvenni, akit nem kedvel túlságosan. Persze ezt nem látja az unokája, mert még kicsi, meg túlságosan elfogult az apjával kapcsolatban. Egyszer csak, míg a nagymama töpreng és bosszankodik, megérkezik a várva várt családtag. Amint meglátja a kislány az apját, elkezd rohanni felé. Szia, apa! És a nyakába ugrik.

Persze az öröm nem tartott túl sokáig, csak amíg a nagymama el nem kezdett hangoosan megjegyzéseket tenni fia éppen aktuális életmódjára. Mire ezt a fia megelégette, felállt az asztaltól és bevágta magát a kocsiba. Az unoka gyorsan felpattant és utánaaszaladt, hogy vigye magával. Odafordult hozzá és így szólt a szemében tökéletes férfi: Kislányom, most maradj itt, majd ha visszajövök, akkor találkozunk. Beszállt a kocsiba és elhajtott. A kislánya meg rohant a kocsni után egy darabig és kiabált: apa, várj, várj!

Kinyitotta a szemét és így szólt az idegen kislányhoz. Apukád ment el? Igen, válaszolt a kislány. Ne aggódj, egyszer majd visszajön. Honnan tudod? Onnan, hogy már engem is hagytak el, mondta a lány. Ne aggódj, hamarosan visszatér, és egy csokit nyomott az idegen kislány kezébe: edd meg, ettől jobban leszel!

Hamarosan kiabálás törte meg a csendet. Rozi, hol vagy? Itt vagyok, anya, gyere ide! Az anyuka követte a hangot és megpillantotta lányát, aki szemmel láthatóan jobban érezte magát, mint mielőtt elrohant előle. Rozi az anyukája felé fordult és így szólt: tudom, hogy apa vissza fog jönni hozzánk. A nő nem szólt semmit, hanem megölelte kislányát, megfogta a kezét és elindultak.

A lány pontosan tudta, hogy a kislányban összeomlott egy világ aznap. De abban biztos volt, hogy egyszer egy nap a kislányhoz is visszatér az imádott apja, ahogy őhozza is visszament. Az útját folytatta tovább, igaz már nem olyan boldogan, ahogyan pár perccel azelőtt. Feltámadt a szél és elfújta a gondolatait és a rossz emlékeit is az édesapjáról.

Unatkozik? Vásároljon mosómedvét!

Egy Facebook-üzenetváltással indult az egész... Aztán azon kaptam magam, hogy időpontot egyeztetünk, mikor is tartunk Hrabal-filmdélutánt. Na jó, de ha már itt ülünk több filmet megnézve, akkor valami kéne még... „Reggel felkeltem és már azon járt az eszem, hogyan fogok elkészíteni két natúrszeletet” – mondja Mariska a Sörgyári capricióban.

Oké, akkor csináljunk egy jó kajálást! Legyen sült hús, káposzta, knédli, saft és persze puha kenyér a tunkoláshoz. Ja, és legyen sör is! (Jóvanna, alkoholmentes kell legyen – mégiscsak egy iskola –, de attól még sör lesz, a kajához.)

Vásárlás, főzés, sütés, egyeztetés, káposztaszag, nyitott ablak, cipekedés, filmnézés... öröm.

Öröm, mert sokan jöttek el, mert jó társaság gyűlt össze, mert visszatértek sulis után emiatt, mert régi polisok csak emiatt jöttek el, mert tanárok maradtak itt, mert együtt főztünk, mert együtt, egy asztalnál ettünk-ittunk, mert együtt mosogattunk, és a szaftot is együtt tunkoltuk a tepsiből. Mert jó volt. Mert az ilyen élmények miatt éreztem magam polisnak anno és most újra. Köszönöm.

Azok, akik nem voltak, jöhetnek legközelebb – már ha lesz legközelebb.

Unalmas napokra addig is, csak annyit üzenek: „Unatkozik? Vásároljon mosómedvét!”

Gróger Dia

PÁLYÁZAT

Amit a IX. Janikovszky Éva meseíró pályázatról tudni kell

- A 2012. évi meseíró pályázat 2012. április 3-án indul és május 2-án zárul.
- A pályázók a korábbi gyakorlatnak megfelelően két kategóriában indulhatnak: I. korcsoport: 6-10 évesek és II. korcsoport: 11-16 évesek.
- Tematikai megkötés nincs, bármilyen témát választhatnak a pályázók.
- Terjedelmi megkötés: maximum 5 A/4-es gépelt oldal lehet a pályázat.
- Csak a nyomtatott formában készült pályaművek vesznek részt a versengésben.
- Pályázni az ország minden részéből, de az ország határain túlról is lehet.
- Minden pályázó csak egy, nyomtatásban még meg nem jelent írással indulhat.
- A pályaművek benyújtása:
Postai úton a Központi Könyvtár címére (1088 Budapest, Szabó Ervin tér 1.) vagy e-mailen a titkar@fszek.hu címre kell beküldeni, vagy személyesen a Központi Könyvtár Átriumában lévő gyűjtőládába lehet bedobni.
- A pályázatokon és a borítékokon minden esetben pontosan fel kell tüntetni a pályázó nevét, életkorát, e-mail címét, vagy az iskola e-mail címét, elérhetőségét. A postán érkező pályázat borítékára kérjük ráírni: „Meseíró pályázat”.
- A pályázattal kapcsolatban mindenféle kiértécsítés e-mailen történik.
- A pályaműveket nem küldjük vissza és nem őrizzük meg.
- Az idei verseny időtartama 1 hónap, 2012. május 2-ig tart.
- Legkésőbb 2012. május 2-án postára adott, vagy 2012. május 2-án 24:00 óráig e-mailen elküldött pályázatokat fogadunk el!
- A verseny záró programjára, az ünnepélyes eredményhirdetésre 2012. június 1-jén, pénteken, 14 órakor kerül sor a Központi Könyvtárban, ahová a szakmai zsűrihez továbbjutott pályázókat hívjuk meg.
- A verseny díjai: mindkét korcsoportban egy I. Díj, két II. Díj, három III. Díj és hét-hét KÜLÖNDÍJ kerül kiosztásra.
- A meseíró pályázat díjai könyvjutalmak.
- A 2012. évi pályázat az NKA támogatásával kerül megrendezésre.

Aranycöppések

- A jellemvígjáték az a vígjáték, aminek a jel-
leme vicces.
- A commedia dell'arte nem volt leülős.
- A kép csurig van töltve mozdulatokkal és
cselekvésekkel.
- A lány teste élethű, teljesen megegyezik a
való világgal.
- A kép Marat-nak az utolsó leheletét mutat-
ja be.
- Azért kell jobban megfigyelni a képet több-
ször is, hogy az apró részletek is kitérüljön-
hassanak elénk, és így megérthetjük a festő
agyát, logikáját, mit miért tett, csinált
így. Persze számít az első benyomás is, de
egy alaposabb szemrevételezés után rö-
gön máshogy állunk a dolgokhoz, más lesz
a véleményünk, az első látásra negatívnak
tűnő képből egy alaposabb szemrevételezés
után egy totálisan pozitív vélemény is ki-
alakulhat.
- 150 napig tartott a teremtés.
- A „Napkirály” a művészet mecénása volt,
lényegében egy megbecsült sznob.
- Egy csecsemőt is vélni látok.
- Nagyon szerették a tudományokat és na-
gyon nagy jelentőséget terheltek ennek.
- [Isten] a legmozgékonyabb ezen a képen.
- Színhasználata sokoldalú.
- Harry úgy volt nevelve, hogy egész biztosan
nem pont úgy volt, ahogy ő azt eltervezte
vagy akarta. [...] Tehát nem volt neki nagy
meglepetés, hogy valaki megint nem azt
akarja, mint ő.
- Harrynél a másság abból is kifolyó, hogy...
- Szörnyű hang csapta meg a fejemet.
- Ezt a gondolatomat semmissé tettem.
- Új barátságokat kötöttem újonnan érkezett
hírnevem miatt.
- Mikor beléptünk az ajtón, az az örömteli
látvány, ami engem elöntött, nagyon kelle-
mes érzés volt.
- Ekkorra már jócskán az egekbe csapott a
grafikon.
- Pisti hatalmas maximalizmusa...
- A testtartása pedig fáradságra jellemző.
- A ruhája élénkzöld és egy fehér lepellel
kontrasztosítja (!).
- Mindenki a közepén ülő úrnak a szemébe
néz, ami azért rettentően furcsa, mert neki
csukva van a szeme.
- deus ex machina: isteni masina
- zene-buddhizmus
- Betelt a cérna, elszakadt a pohár.
- pánfordulás
- Nagymamáméknál az volt a szópás...
- Minden rezzenésre megrezzenem.
- Ahogy a sárga követelményben is le van
írva...
- Raffaello freskója is nagyon ábrázolja az
ilyen isteni dolgokat meg ilyeneket.
- Kármán János *Fanni hagyatéka*i című mű-
vében Fanni a fény.
- Képként azzal szeretném érzékeltetni a ro-
mantikus hatást, hogy minden van rajta, a
sötétség és a fény is tökre megjelenik rajta.
Egyiptomország területén
- A házak ion oszlopokból készültek
- A 20. században nagyon híres volt Carmina
Burának a *Carl Orff* című dala.
- Villon zongorában írta a műveit.
- Ezen a képen látszik, hogy a nép így össze-
gyűl és vannak.
- A lótsz a felvilágosodás jelképe.
- A kép első részén sokkal több a sperpektí-
vikus (!) vonal.
- Az első része a képnek bűnbeesés előtt van,
ezt onnan lehet tudni, hogy még nincs raj-
tuk a levélből szőtt ágyéktakaró, ami más
képeken megjelenik.
- Ádám éppen a kígyó felé nyúl és ezzel a
mozdulattal nagyon jobb oldalra tereli a te-
kintetet. A másik kezével pedig a fába ka-
paszkodik, terpeszben áll.
- Éva testhelyzete ellentétes irányban van a
fejével és a kezével. A feje pont egy vonal-
ban van Ádám nemi szervével és a teste is
Ádám felé van, ez nagyon szexuális utalású.
- Feltűnő, hogy a kígyó pucsit a másik kép-
részletre.

Jubilál a Magyar Sajtófotó Kiállítás

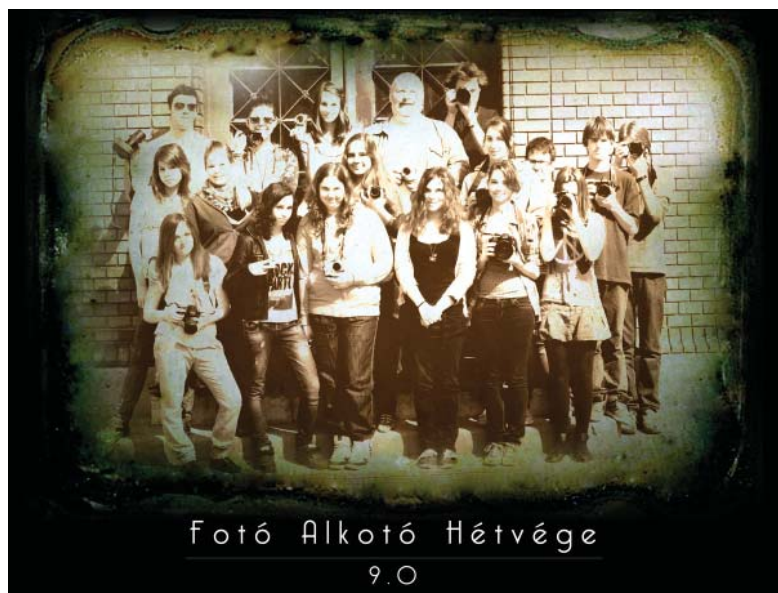
A Magyar Sajtófotó Kiállítás 2012-ben elékezett jubileumi 30. évéhez, és hogy miért is tudta a rendezvény megélni a ezt a szép kort, arról március 24. és május 6. között ismét meggyőződhetünk a Magyar Nemzeti Múzeumban.

Természetesen az idei kiállítás nem lenne teljes, ha nem emlékezne meg az elmúlt 30 évről, így a második emeleti József nádor kiállítótermeiben nemcsak a nyertes sajtófotókat, de a „Harminc év képekben” című kísérőkiállítást is megtekinthetjük.

Helyszín: Magyar Nemzeti Múzeum (1088 Budapest, Múzeum körút 14-16)

Nyitva tartás: hétfő: szünnap, Keddtől vasárnapig: 10:00 és 18:00 óra között

Forrás: <http://budapest.varosom.hu/programok/kiallitas-vasar/Magyar-Sajtofoto-Kiallitas.html>

KÖSZÖNET

A MÁRCIUSI FOTÓALKOTÓ HÉTVEGE RÉSZTVEVŐINEK:

ANDA TAMÁSNAK, CSIKÓS BORINAK, DÁVID BENCÉNEK, ECKENDORFER
MÁTÉNAK, FICSOR MARCINAK, FRANER VIVINEK, FÜLÖP MÁTÉNAK,
HAHN ZSÓFINAK, HORVÁTH ANCSINAK, LÁSZLÓ DORINÁNAK, LUKÁCS LA-
URÁNAK, MAJER MIRTILLNEK, OROSZ DÁVIDNAK, PHILIPP HANNÁNAK,
SZABAD ZSUZSINAK, VIDÁK PANNINAK, VONNÁK FANNINAK
A KLASSZ KÉPEKÉRT,
AMELYEK EZT A LAPSZÁMOT SZÍNESÍTIK.

MÁSIK SZÍNHÁZ

Carlo Goldoni Chioggiai csetepaté

komédia két részben, ^{100%} Tamara fordításában, Taub Janos emlékére

TONI (Antonio), halászbárka-tulajdonos ..... Hanni Péter
 PASQUA, a felesége ..... Bánfalvi Zsófia
 LUCIETTA, TONI húga ..... Simon Erzsébet
 BEPPE (Giuseppe), TONI öccse ..... Pivarnyik Balázs
 TITTA NANE (Giambattista), halászlégény ..... Molnár Márk
 FORTUNATO, halászmester ..... Huszár András
 LIBERA, a felesége ..... Vokó Kriszta
 ORSETTA (Orsolina), Libera húga ..... Benkó Margita
 CHECCA (Francesca), Libera másik húga ..... Irodénka Beatrix
 VICENZA, helyi kerítő ..... Gallai Zsófia
 TOFFOLO (Cristoforo), halászlégény ..... Molnár Bálint
 ISIDORO, bírósági jegyző ..... Fekete Ádám

Zene ..... Steve Reich
 Mindenes ..... Mándi Stief
 Technika ..... Schepácz András
 Asszisztens, jelmez, stúgás ..... Jakab Judit
 Rendezés ..... Majer Tibor

Bemutató: 2012. április 12-én (csütörtökön) este 7 órakor
 a Közgaudasági Politechnikum színháztermében (1096 Bp., Vendel u. 3.)

További előadások 2012. április 14-én, május 10-én, 12-én, 13-án és 15-én este 7 órakor lesznek.
 Jegyeket 700 Ft-os összegáron Jakab Judittól vagy a masik@poli.hu címen lehet igényelni.
 <masik.poli.hu - masik@poli.hu>

MÁSIK SZÍNHÁZ

Bozai Éva – Adorján Viktor Oda az igazság?

Színpad-i játék „Az igazmondó juhász” című népmese alapján

Vásárosok:

VIRÁGARUSLÁNY ..... Vonnák Fanni
 KUCSMAÁRUS ..... Hevesi Alexandra
 I. KOSÁRFONO ..... Dobrádi Lilla
 II. KOSÁRFONO ..... Szabó Kyra

Vásártők:

ÖREGASSZONY ..... Lukács Laura
 GÁLÁNS ÚR ..... Csókási Dóra
 ELEGÁNS HÖLGY ..... Renner Luca
 KOLDUS ..... Majer Mirtill
 MOGORVA ÚR ..... Gröbler Zsuzsa

Vándorszínészek:

I. SZÍNÉSZNŐ ..... Balázs-Piri Noémi
 II. SZÍNÉSZNŐ ..... Král Lili
 I. SZÍNÉSZ ..... Mondovics Áron
 II. SZÍNÉSZ ..... Vadász Bence
 III. SZÍNÉSZ ..... Borzák Boldizsár

Asszisztens, jelmez, stúgás ..... Jakab Judit
 Rendezés ..... Majer Tibor

Bemutató: 2012. április 12-én (csütörtökön) kb. délután 5 órakor
 a Közgaudasági Politechnikum színháztermében (1096 Bp., Vendel u. 3.)
 További előadás: 2012. április 18-án (szertán) délután fél 4 órakor

[web: masik.poli.hu - e-mail: masik@poli.hu]

Tartalom

IT-jegyzőkönyv.....	2
Helyesbítés.....	4
Iskolabírószági hírek	5
A művészeti vetélkedőről	8
Haikus az Angol sarokban	10
Huszár András HelloWoodja	11
Irodalmi háziverseny	12
Szirtes Manka: Padam padam	14
Fazekas Julcsi Múzsája.....	15
Fazekas Júlia: Örökké.....	20
Moór Berta: Emlékvillanások.....	22
Gróger Dia mosómedvéje	23
Meseíró pályázat.....	24
Aranykópések	25
Fotósok	26
Chioggiai csetepaté	27
Oda az igazság.....	27

24 ór(i)ás túlélőtúra

- **Időpont:** 2012. május 11-13.
- 3-5 fős csapatok nevezését várjuk.
- **Nevezési határidő:** 2012. május 4., péntek 15:00
E határidő után nevezést nem fogadunk el!
A nevezés nem mondható vissza, de másnak a hely átadható!
- Nevezési díj fejenként:
április 27-ig: 1600 HUF
május 4-ig: 2000 HUF
- Nevezéskor le kell adni csapatonként egy darab hiánytalanul kitöltött nevezési lapot és a teljes nevezési díjat, valamint a nevezési lapon jelzett nyilatkozatokat! (Külön-külön nem adható le!)
- Nevezési lapokat Rob Dawsontól és Adorján Andrástól lehet kérni. Nevezni is náluk lehet.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf
KÖZGAZDASÁGI POLITECHNIKUM

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében